№ 257. Czwartek 10. Listopada 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5zł.; miesięcznie 1zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont. 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na pamiątkę uroczystego ogłoszenia buli papieskiej, którą gr. kat. kapituła katedralna w Przemyślu zatwierdzona została, ofiarował tamtejszy dziekan katedralny X. *Teodor Łukaszewski* na rzecz ruskiego funduszu 100 złr. w. a., przy których podziale przypadła istniejącemu w lwowskiej gr. kat. archidyecezyi seminaryum nauczycieli kwota 10 złr. w. a.

Oddając rzeczoną kwotę na cel przeznaczony, podaje się okazaną tą ofiarą chwalebną dążność ku poparciu oświaty ludu z wyrazem zasłużonego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. listopada 1864.

Gmina *Jasienów polny*, w obwodzie kołomyjskim, obowiązała się po wieczne czasy dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, istniejący już pod Nr. 20 budynek szkolny stosownie rozszerzyć, a z czasem nowy budynek szkolny wystawić i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiać porządki szkolne, a nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi płacić procenta od ofiarowanej na cele szkolne obligacyi pożyczki narodowej na 1850 złr. m. k., jako też roczną kwotę 144 złr. 90 c. w. a. gotówką z tym warunkiem, ażeby opędzał z tego koszta opalania szkoły i kupował potrzebne na to drzewo, które gmina bezpłatnie ma przystawiać. Na polepszenie tej dotacyi zapewnił dzierżawca propinacyi Chaskel Tettler na czas swego pobytu w Jasienowie polnym roczną kwotę 3 złr. w. a.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 28. października 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 16. września r. b. nadać najłaskawiej Swemu podkomorzemu, nadzwyczajnemu posłowi i pełnomocnemu ministrowi przy król. pruskim dworze hrabiemu *Alojzemu Karolyi* godność tajnego radzcy z uwolnieniem od taxy.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. listopada.

Const. Oest. Ztg. otrzymała z Bruxeli, jak powiada z pewnego źródła, wiadomość, że projekt kongresu znowu występuje na jaw. Wprawdzie nie zniosły się jeszcze w tym względzie gabinety urzędownie, ale miały już miejsce bezpośrednie poufne rozmowy między reprezentantami kilku dworów, i Król Leopold belgijski ma się bardzo zajmować tym projektem. Główną trudność ma stanowić Austrya z powodu kwestyi włoskiej, której nie można pominąć, tak jak polskiej. Spodziewają się jednak znaleźć pośredniczącą podstawę, mianowicie, ażeby Rzym i Wenecya nie były przedmiotami układów, i pod tym warunkiem uważają uznanie Włoch w teraźniejszym ich składzie ze strony Austryi za rzecz możliwą. Również kwestya względem wstąpienia Szleswiku do związku niemieckiego zostałaby przedłożona kongresowi. Na to wszystko jednak możnaby odpowiedzieć, że wprawdzie kongres taki jest ciągle jeszcze ulubionem marzeniem Napoleona, ale kilkakrotne bezskuteczne podnoszenie tego projektu zdyskredytowało go tak dalece w opinii publicznej i w oczach gabinetów, że trudno przypuszczać, ażeby przynajmniej przy dzisiejszych stosunkach mógł rzeczywiście przyjść do skutku.

Z Berlina piszą do *Const. Oestr. Ztg.*, że podróż Wielkiego Księcia Oldenburgskiego do Niccy daje powód do rozmaitych domysłów, jednak powszechnie utrzymuje się przekonanie, że koncesya dworu rosyjskiego dla oldenburgskiej familii książęcej ma być nieco wątpliwym podarunkiem. Rosya zrobiła koncesyę tylko pod warunkiem, że w razie wygaśnięcia linii oldenburgskiej powraca rosyjska familia cesarska do dawnych praw swoich. Wielki książę Oldenburgski powiększyłby bez wątpienia swoją popularność w Niemczech, gdyby dobrowolnie odstąpił od kandydatury, i spodziewają się nawet, że może w ostatniej jeszcze chwili uczyni on krok ten w Frankfurcie.

Z artykułu 3. traktatu pokoju z Danią domyśleć się można, że wielkie mocarstwa niemieckie nie ułożyły a raczej nie zgodziły się jeszcze na stały program odnoszący się do przyszłego losu Księstw zaelbiańskich. Potwierdzają to półurzędowe korespondencye z Wiednia do dzienników zagranicznych. Można z tąd wnosić, iż militarne osadzenie Holsztynu i Szleswika długo jeszcze potrwa, a zapewne tak długo, aż zgoda między dwoma wielkiemi mocarstwami nastąpi, która to zgoda nie łatwo sprowadzić się da. Pomimo twierdzenia pruskiej *Korespondencyi prowincyonalnej* rząd austryacki nie zgadza się z rządem pruskim względem wycofania wojsk związku niemieckiego. Inny pruski dziennik *Zeidlers Correspondenz* mówi z tego powodu dość groźnie: „Gdyby jeszcze tu i owdzie miano mieć życzenie, osłabiania pozycyi Prus w Holsztynie, to pewno w obec faktów, które wyrosły z traktatu pokoju, życzenie to przeminie. Prusy wspólnie z Austryą są właścicielami Holsztynu. Nawet gdyby Austrya chciała przyznać pośrednim państwom niemieckim wspólne posiadanie, byłoby to ograniczeniem praw Prus, do czego zezwolenie Prus jest potrzebne. Prusy miałyby nawet obowiązek poprzeć czyste i niesfałszowane prawo swe własności. Pozostanie wojsk związkowych w Holsztynie nie rozumie się samo przez się, i owszem gdy rezultat wojny dopiął celu egzekucyi związkowej i dopiął więcej, przeto uchwała związkowa względem egzekucyi sama z siebie upadła, i trzeba nowej uchwały ażeby zajęcie Holsztynu przez wojska związkowe utrzymać się mogło. Taka jednak uchwała miałaby cechę nieprzyjacielską, nie jest do prawdy podobnem ażeby do skutku przyjść miała, bo nie masz do tego prawnego powodu.“

Według innych wiadomości z Frankfurtu n. M. nastąpić ma wkrótce wniosek wspólny Austryi i Prus, którego konkluzya wypadnie jednak za pozostaniem wojska związkowego w Holsztynie. Będzie to, jak mówi dziennik jeden wiedeński, szczęśliwy kompromis, godzący wszystkich interesentów, ustanie egzekucya związkowa, lecz zapewnione będzie związkowi wspólne działanie wraz z Austryą i Prusami w tem, co Holsztynu dotycze. Kompromis ten przeszedł jedynie dla tego, iż Austrya wyraźnie oświadczyła, iż nie może zgodzić się na wniosek prostego wydalenia wojsk związkowych. Zdaje się zaś, iż wojska związkowe pozostaną w Holsztynie w mniejszej sile niż dotąd. Do powszechnej augsburgskiej gazety telegrafowano z Wiednia, iż Prusy zezwalają na wspólne zajęcie Holsztynu przez wojska związkowe pod nowym tytułem prawnym: interesu związku przy zagodzeniu kwestyi względem sukcesyi w Księstwach.

Monitor pisze na czele nieurzędowej części swojej z 5. b. m.: „Udzielone parlamentowi włoskiemu dokumenta stały się we francuzkiej i zagranicznej prasie przedmiotem rozpraw, obliczonych na przekręcenie znaczenia konwencyi z 15. września. Rządy Cesarza i Króla włoskiego musiały przeto nową wymianą oświadczeń zapewnić się o zgodności zdań swoich. Dokumenta, które ogłaszamy, wykazują zupełną lojalność udzielonych w tej sprawie nawzajem deklaracyi, jako też wypływającą z nich zgodność widzenia rzeczy. — Zdania dzienników paryzkich o obydwóch depeszach pana Drouin de Lhuys są dotychczas w ogóle pomyślne. *Temps* nazywa bardzo politycznem zdanie ministra, że potrzeba pozostawić wypadkom stawianie problemów, i że roztropność i uczciwość nie pozwalają szukać ich rozwiązania w czczych hypotezach. *La France* poprzedza te dokumenta kilku uwagami, w których wyraża zadowolenie swoje, że się ziściła jej przepowiednia. *Presse* zaś upatruje w tych depeszach zamaskowane zwroty, które zdają się zbijać i prostować depeszę z 15. września, a rzeczywiście potwierdzają ją i umacniają.

Najnowszy telegram z Turynu z 7go b. m. przynosi następującą depeszę Lamarmory do Nigry, ogłoszoną w gazecie urzędowej:

„Ogłoszenie noty Drouina z 30. października r. b. wymaga szczerych wyjaśnień. Teraźniejsze włoskie ministerstwo przyjęło konwencyę, ponieważ jej tekst jest jasny, stanowczy i niedwuznaczny; gabinet wykona ją sumiennie i całkowicie, i odrzuca drogi skryte nawet co do myśli, ale pokłada zupełną wiarę w potędze cywilizacyi i postępu. Każdy z obudwu rządów może mieć swoje zdanie o ich wpływie, ale to nie może być przedmiotem praktycznej rozprawy, skoro Włochy zapewniają, że jeżliby ich pretensye miały się urzeczywistnić, nie stałoby się to nigdy przez naruszenie traktatu.“

„Dążności narodowe niewiążą się z kwestyą ścisłego wykonania traktatu i stanowią grunt, na którym rząd stawać nie może. Usiłowania ludu są narodową sprawą sumienia i nie mogą być przedmiotem internacyonalnej rozprawy. Pojednanie Włoch z papiestwem jest ciągle celem rządu; konwencya dopomoże nam czekać. Kiedy zrobił inicyatywę wspominając o możliwości powstającej z samej siebie rewolucyi w Rzymie, tedy zastrzegają sobie Włochy równie jak Francya swobodność swego działania. Ministerstwo staje z temi zdaniami w obec parlamentu. Konwencya otwiara obydwom rządom ściśle wytkniętą drogę, przyczem sądzi rząd Króla, że może liczyć na pomoc reprezentacyi narodu, by mógł w lojalności iść w zawody z Francyą.“

Na posiedzeniu *piemonckiej* izby deputowanych przedstawiał Boggio dwuznaczność w wykładzie traktatu i żądał, ażeby dyskusya została odroczona, dopokąd nienastąpi porozumienie. Lamar-

mora odpierał zarzuty Boggia, który mieszając depesze i daty wydaje sąd za pospieszny. W końcu potwierdził Lamarmora stanowczo depeszę Nigry z 15. września i zalecał spokojność, na co oświadczył Boggio, że nieobstaje przy swoim wniosku. — Pięć biór izby mianowało komisarzy do zbadania projektów finansów. Komisarzom dano instrukcyę, ażeby przyzwolili na środki potrzebne do wypełnienia zobowiązań skarbu publicznego, ale oraz uwzględnili niepodobieństwo w jakim kraj się znajduje, co do zapłacenia z góry wszystkich podatków gruntowych za rok 1865.

Rząd francuzki wysłał znowu depeszę do Rzymu, w której podnosi zasadę nieinterwencyi, i wzywa kuryę rzymską, ażeby korzystała z dwuletniego terminu dla utworzenia silnego rządu. Jak donosi jednak *Patrie*, oświadczył Papież, że nim odpowie na to, musi wprzód oczekiwać końca dyskusyi w Turynie.

Z Neapolu donoszą berlińskiej *M. Z.*, że pomiędzy Mazzinistami i Garibaldystami nastąpiło rozdwojenie z powodu konwencyi wrześniowej. Gdy z jednej strony Aurelio Saffi, były triumwir rzymski i kolega Mazziniego powstaje silnie przeciw konwencyi, wydał inny Mazzinista, Pianciani, broszurę za konwencyą, nazywając ją trzykroć szczęśliwym aktem dla weneckiej, wewnętrznej włoskiej i rzymskiej kwestyi. — Zresztą nadchodzą z Neapolu ciągle jeszcze bardzo smutne wiadomości o brygantyzmie. W Bazylikacie i w większej części Kalabryi gospodarzą bryganci w taki sposób, że ludność tamtejsza żyje w ciągłej trwodze przed napadami, mordem i rabunkiem.

Podług doniesienia madryckiego dziennika *Politica* ma hiszpański dyplomata p. Pareja zawieść ultimatum rządowi peruwiańskiemu, w którem Hiszpania żąda zupełnej satysfakcyi. Jeżliby poseł hiszpański nie otrzymał jej natychmiast, mają rozpocząć się kroki nieprzyjacielskie między Hiszpanią i Peru. Hiszpania zajęłaby potem główne miasta i zniszczyłaby flotę republiki.

Wojna mocarstw zachodnich z Japonią doszła już do stanowczych rezultatów. Admiralicya angielska otrzymała telegram z Paryża z doniesieniem, że cieśnina Limonosaki jest już otwartą, gdyż 16 okrętów wojennych przeforsowało przejście po trzydniowej walce. Wszystkie baterye zostały zburzone, a 60 dział zabrano na okręta. Straty w ludziach były stosunkowo małe, i żaden oficer nie zginął. Japonowie prosili już o pokój.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 9. listopada. *(Deputacya.)* Od tutejszej gminy izraelickiej udaje się dziś do Wiednia deputacya złożona z pp. Löwensteina rabina i kaznodziei, tudzież starszych gminy adwokata Dr. Landesbergera, bankiera M. Rachmiela Mises, i kupca J. H. Bernsteina, aby Jego Excelencyi byłemu namiestnikowi a teraźniejszemu ministrowi spraw zagranicznych panu Hrabiemu Mensdorff-Pouilly złożyć życzenia gminy izraelickiej, która tym sposobem chce wyrazić uczucia swojej wdzięczności i przywiązania dla Jego Excelencyi, tudzież pośrednio dla Najjaśniejszego domu cesarskiego. W podobnym celu przybędą także do Wiednia z tą deputacyą, deputacye gmin izraelickich brodzkiej i krakowskiej.

(Ofiary na rannych w Szleswiku.)

C. k. urząd powiatowy w *Horodence* przesłał do tutejszego c. k. Prezydyum Namiestnictwa kwotę 2 zł. w. a. i 2 sztuk prześcieradeł dla ranionych w Szleswik-Holsztynie.

Wiedeń, 8. listopada. *(Nowiny dworu.)* Arcyksiążę *Wilhelm* powrócił wczoraj z podróży swej do Morawii.

(Wiadmości bieżące.) Jenerał hrabia *Haller* przybył wczoraj z rana z Siedmiogrodu. Również przybyli tu Namiestnik baron *Schloissnigg* z Lublany i komendant austr. mexykańskiego korpusu ochotników hrabia *Thun*.

(Traktat pokoju między Austryą i Prusami a Danią.)
(Ciąg dalszy.)

Art. 14. Rząd duński winien będzie zwrócić wszystkie te sumy, które przez poddanych księstw, gminy, publiczne zakłady i korporacye były złożone w publicznych kasach Danii jako kaucye lub depozyta.

Nadto mają być przekazane księstwom:

1. Depozyt użyć się mający na amortyzacyę holsztyńskich asygnacyi kasowych;
2. fundusz przeznaczony na budowę więzień;
3. fundusze asekuracyi ogniowych;
4. kasa depozytów;
5. kapitały pochodzące z zapisów, które należą do gmin lub publicznych instytutów w księstwach;
6. sumy kasowe pochodzące z wyłącznych dochodów księstw, które bona fide znajdowały się w ich kasach państwa w czasie egzekucyi związkowej i okupacyi tych krajów.

Komisya międzynarodowa ma zająć się likwidacyą rzeczonych sum z których będą odciągnięte wydatki na wyłączną administracyę księstw.

Zbiór starożytności w Flensburgu odnoszący się do historyi Szleswiku, a podczas ostatnich wypadków powiększej części rozproszony, ma być tamże urządzony na nowo przy pomocy rządu duńskiego.

Podobnież poddanym duńskim, gminom, publicznym zakładom i korporacyom, które w kasach państwa księstw złożyły jakowe sumy tytułem kaucyi lub depozytów będą te w zupełności zwrócone przez nowy rząd.

Art. 15. Pensye ciążące na oddzielnych budżetach królestwa duńskiego i księstw będą i na przyszłość wypłacane przez każdy z tych krajów. Uprawnionym do tychże wolno będzie zamieszkać bądź w królestwie, bądź w księstwach.

Wszystkie inne pensye cywilne i wojskowe (z włączeniem pensyi urzędników, listy cywilnej Jego Mości zmarłego Króla Fryderyka VII., Jego królew. Wysokości zmarłego księcia Ferdynanda, Jej królew. Wysokości zmarłej landgrafini Heskiej Charlotty, z domu księżniczki duńskiej, tudzież pensye dotychczas przez sekretaryat łaski (Naades Secretariat) wypłacanych) będą podzielone między królestwo i księstwa w stosunku ludności tychże.

W tym celu zgodzono się sporządzić listę wszystkich pensyi, ich wartość według wymiaru dożywocia zamienić na kapitał i wezwać wszystkich uprawnionych aby oświadczyli czy życzą sobie pobierać pensye na przyszłość w Królestwie czy w księstwach.

Gdyby w skutek tego wyboru stosunek między obudwoma kwotami, to jest tą którą księstwa mają być obciążone, i tą która pozostanie przy królestwie nie odpowiadał przyjętej zasadzie stosunku ludności, natenczas różnica będzie wyrównana przez odnośną stronę.

Pensye przekazane na powszechną kasę wdów, i fundusz pensyi dla podrzędnych osób stanu wojskowego, będą jak dawniej wypłacane o ile te fundusze wystarczą. Co do sum dodatkowych, które państwo do tych funduszów dodawać będzie, z tego obejmą księstwa kwotę odpowiednią w stosunku ludności obu stron.

Mieszkańcy księstw posiadający słuszne prawa w instytucyi rent dożywotnich i zabezpieczeń życia utworzonej w Kopenhadze w roku 1842 nic zgoła z tych praw swoich nie utracą.

Komisya międzynarodowa złożona z deputowanych obu stron zbierze się w Kopenhadze zaraz po wymianie ratyfikacyi tego traktatu dla szczegółowego uregulowania postanowień niniejszego artykułu.

Art. 16. Rząd królewsko-duński weźmie na siebie wypłatę następujących apanaży:

Jej Mości Królowej Karoliny Amalii wdowy,
Jej kr. Wysokości dziedzicznej księżnej Karoliny,
Jej kr. Wysokości księżnej Wilhelminy Maryi Glücksburgskiej,
Jej Wysokości księżnej Karoliny Charlotty Maryanny Meklenburgsko strelitzkiej,
Jej Wysokości księżnej Ludwiki Karoliny Glücksburgskiej,
Jego Wysokości księcia Fryderyka Heskiego,
Ich Wysokości księżnej Karoliny, księżnej Wiktoryi, i księżnej Amalii Szleswik-Holsztyn-Sonderburg-Augustenburgskich.

Kwota przypadająca na księstwa w stosunku ich ludności będzie zwrócona rządowi duńskiemu przez rząd księstw.

Komisya wspomniona w artykule poprzedzającym zajmie się także ustanowieniem rozporządzeń potrzebnych do wykonania niniejszego artykułu.

Art. 17. Nowy rząd księstw wchodzi we wszystkie prawa i zobowiązania wynikające z traktatów prawnie zawartych przez administracyę Jego Mości Króla duńskiego a odnoszących się do przedmiotów interesu publicznego a wszczególności krajów odstąpionych.

Tu jednak rozumie się samo przez się, że wszystkie zobowiązania wynikające z takich traktatów rządu duńskiego, które odnoszą się do wojny i egzekucyi związkowej nie są objęte powyższem postanowieniem.

Nowy rząd w księstwach będzie szanował wszelkie prawa nabyte tamże przez indywidua lub osoby moralne.

W razie sporu sądy rozstrzygać będą co do takich spraw.

Art. 18. Poddani, rodem z krajów odstąpionych pochodzący, a zostający w duńskiej armii lub marynarce, będą mieli prawo żądać natychmiastowego uwolnienia od służby wojskowej i powrócić do domu.

Tu jednak rozumie się samo przez się, że ci z nich, którzy pozostaną w służbie Jego Mości Króla Duńskiego nie będą doznawać ani na swoich osobach ani na własności najmniejszego obciążenia.

Toż samo prawo i rękojmie zapewnia się z jednej i drugiej strony urzędnikom cywilnym pochodzącym z Danii lub księstw, którzy będą mieli zamiar opuścić posadę urzędową, którzy zajmą takową w służbie duńskiej lub w służbie księstw, lub zechcą pozostać na tych posadach.

(Dokończenie nastąpi.)

Francya.

Paryż, 5. listopada. *(Polemika dzienników paryzkich z powodu depeszy p. Nigra. — Nota p. Drouin de Lhuys do barona Malaret z dnia 2. listopada.)* Dzienniki tutejsze ciągle jeszcze polemizują między sobą o prawdziwe znaczenie depeszy p. Nigra, mówią nawet, iż depesza ta wywoła zmianę w ministeryum francuzkiem. Pan Drouyn de Lhuys miał mieć zamiar przeprowadzić w *Monitorze* autentyczną interpretacyę konwencyi z dnia 15. września, której się *La France* tak usilnie domagała. Z innej strony miano się temu sprzeciwić i tak miała powstać kryzis ministeryalna, w skutek której książę Latour d' Auvergne zająć miał miejsce p. Drouyn de Lhuys. Dzienniki angielskie wnoszą, iż za objęciem ministerstwa spraw zewnętrznych przez księcia Latour d' Auvergne, gorliwego katolika, nastąpi zwrot w stosunkach Francyi do Włoch, a może i do Niemiec. Pan Drouyn de Lhuys oka-

zał się w kwestyi szleswicko-holsztyńskiej bardzo dla Prus przychylnym. Londyński *Advertiser* sadzi, iż na przypadek zmiany ministeryalnej, Cesarz Francuzów Rzym nie opuści, lecz za dwa lata znajdzie inny przedmiot dywersyi dla Francyi i dla Włoch.

Depesza p. Drouyn de Lhuys do posła francuzkiego w Turynie, barona Malaret, o której już wspominaliśmy, opiera w dosłownem tłómaczeniu jak następuje:

„Panie baronie! Pan minister Włoch objawił mi przed trzema dniami w imieniu p. jenerała Lamarmora życzenie ażeby duch konwencyi z dnia 15. września jak go poselstwo włoskie w depeszy swej pojmowało, do harmonii przyprowadzony być mógł z duchem, w jakim ja sam konwencyę w poprzednich moich depeszach pojmowałem. Zdaje mi się, iż rozmowy, o których JW. Panu pod dniem 30. października donosiłem, z góry już życzeniu temu zadość uczyniły, i wszelkie nieporozumienie uchyliły. Jakkolwiek bądź, osadziłem wraz z p. Nigra, iż najlepszym środkiem do zupełnego wyjaśnienia rzeczy, będą wzajemne nasze wyjaśnienia dane w obec Cesarza. Wyjaśnienia te daliśmy sobie wczoraj rano."

„Konferencye rozpoczęliśmy odczytaniem relacyi p. Nigra, poczem ja odczytałem moje depesze, na które Cesarz zupełnie się zgodzić raczył. Poseł włoski odczytał następnie list pisany w dniu 30, października do ministra spraw zewnętrznych Króla Wiktora Emanuela, w którym to liście podniósł ściślej obowiązki gabinetu turyńskiego, w odpowiedzi na uwagi moje, wywołane konwencyą z dnia 15. września. Odwołałem się do dawniejszych moich oświadczeń i na nowo poddałem analizie wszystkie punkta depeszy mej z dnia 30. października, do której JW. Pana odsełam. Zgodziliśmy sie na każdy punkt z osobna i zaznaczyliśmy zgodę tę w depeszy telegraficznej, którą poseł włoski natychmiast dworowi swemu przesłał."

„Przyjmij, Panie baronie, i t. d. *Drouyn de Lhuys.*"

Włochy.

(Różne wiadomości.) Do *Jen. Koresp. austr.* piszą z Turynu pod dniem 4. listopada, iż nowe ministeryum zarządziło surowe środki przeciwko napadowi na Friaul, z obawy ażeby wypadki te nie były wyzyskiwane przez stronnictwo ruchu, teraz nadzwyczaj czynne, w sposób mogący szkodzić w chwili obecnej daleko sięgającym planom ministeryalnym. Środki te widocznie już na jaw występują. Skasowany został delegat Faenzy dla tego, iż nie rozwiązał natychmiast zgromadzenia tamtejszych demokratów, na którem znany Dr. de Boni proponował i przeprowadził rezolucyę na korzyść insurgentów w Wenecyi; zabrany został dziennik *Italia*, który zamieścił nader jaskrawy i zupełnie fałszywy opis wypadków w Friaulu; zakazane zostały wszystkie demonstracye, składki i reprezentacye teatralne na korzyść insurgentów; dzienniki półurzędowe mówią o wypadkach tych nader zimnie i rozwaznie, w końcu zaś jenerał Ciałdini zarządził ścisłą straż nad granicą Mincionu. Zdaje sie, iz część stronnictwa ruchu wspiera rząd w jego usiłowaniach. W Brescii postanowiono na zgromadzeniu exoficerów garibaldowskich, nie brać żadnego udziału w szalonym napadzie na Wenecyę, a przed kilkoma dniami pojawiło się na rogach ulic w Turynie oświadczenie, iz *stronnictwo ruchu stanowczo potępia insurekcyę w Friaulu.* Jest to dosłowny sens rozlepionego plakatu. Pomimo tego nie można zaprzeczyć, iz wypadki w Friaulu wywołały powszechne wzburzenie umysłów. Ogłoszono list Garibaldego z dn. 31. paźdz. z Caprery, w którym w swoim imieniu i w imieniu Nuvolarego przesłał 200 lirów redaktorowi dziennika *Movimento* dla powstańców, i w liście tym w zwykłych swych fantastycznych obrazach za powstaniem się oswiadczył, wzywając zarazem wojsko austryackie do złamania przysięgi i wiary. Prócz tego *Diritto* i inne dzienniki demokratyczne nie przestają namawiać jawnie za utopistycznem znaczeniem i wzrostem tak zwanego ruchu weneckiego.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 7. listopada. *(Powrót Namiestnika. — Życie towarzyskie w Warszawie.) Dzien. Warsz.* donosi: że Namiestnik hr. Berg dziś o godzinie 7ej z rana powrócił z Wierzbołowa do Warszawy w zupełnem zdrowiu. Ten sam dziennik kreśla w następujący sposób obecny stan towarzyskiego życia w stolicy Królestwa:

„Już to, prawdę mówiąc — brakuje nam w tej epoce głównego źródła sprawozdawczych natchnień — życia towarzyskiego i zabaw publicznych. W tej przed-adwentowej i przed-karnawałowej porze, jeszcze jak zazwyczaj, nawet wśród normalnego stanu, Warszawa spoczywała w letargu, oczekując na powrót z zagranicy rodzin możniejszych, które tam do wód lub kąpieli morskich dorocznym zwyczajem po wzmocnienie... jeździły — ażeby w ich domach zgromadzić rozproszone żywioły towarzyskiego, a po części i artystycznego ruchu, które stanowią główną podstawę zamkniętego w murach, miejskiego życia naszego!"

„Już to w obecnej epoce, dotkniętej plagami bożemi, wyschły nam, dawniej bijące źródła moralnych rozrywek i towarzyskiego życia, wśród którego, nie jedna prawdziwie zacna i obywatelska myśl się rodziła! Złamani burzą, która przeszła nad głowami i ugodziła w tyle serc, dziś jeszcze niepocieszonych — rozglądamy się powoli i nieśmiało po uciszonym horyzoncie — nie dowierzając jeszcze, czy wolno jest nam otworzyć oczy ażeby ich nie zaślepiły błyskawice migające zawsze po minionej burzy.. Jak rekonwalescenci, po długiej chorobie lub dzieci uczące się chodzić, stawiamy niepewne kroki w przyszłość jaśniejszą wiodące... Nic dziwnego przeto, że i towarzyskie życie nasze i umysłowa praca i artystyczne przedsięwzięcia dotąd jeszcze ocknąć się i rozwinąć zupełnie nie mogły."

„Obecnie jednak, co dzień, co chwila prawie, wzmacnia się ogólny popęd do ożywienia zamarłego oblicza moralnej osoby naszej. Najprzód teatr, nawiedzany coraz częściej i liczniej, a dziś już natłoczony zawsze, skoncentrował odosobnione indywidua i pozwolił im chociaż doraźnie, zamieniać i wyrażać doznane wspólnie wrażenia; spacerowe miejsca w lecie, chociaż tak słotnem i zimnem, poparły ten coraz ogólniejszy popęd — obecnie zaś czarowna córka natchnień, urocza rusałka wzruszeń serdecznych — muzyka, podjęła się cucić, rozrzewniać a może i pocieszać nas w jesiennej, mglistej tęsknocie... Dla tego to pewnie i w ubiegłym tygodniu — mieliśmy kilka różnorodnych koncertów, bądź publicznych, bądź amatorskich a których echa rozlały się po prywatnych salonach i zbudziły tam z ciszy drzemiące klawiatury fortepianów pod drobnemi a biegłemi często rączkami muzykalnych Ew, naszego raju *Miltonowskiego* niestety!

Kronika.

(Pan Kajetan Köb) jeneralny inspektor kolei Karola Ludwika, powrócił do Wiednia z swojej podróży inspekcyjnej dn. 6. b. m. pociągiem wieczornym.

(Komisya przeznaczona do zbadania wytyczonej kolei ze Lwowa do Czerniowiec), była dn. 7. b. m. w Staremsiole, a dn. 8. b. m. przybyła do Boronic.

(Pomnik austryacki pod Oversee.) Z Flensburga donoszą, że dnia 2. b. m. zrana odbyła się uroczystość poświęcenia austryackiego pomnika pod Oversee. Dopełnił tego aktu kapłan katolicki w obecności austryackiego komisarza cywilnego barona Lederera, wielu austryackich i pruskich oficerów, oddziału pruskiej kawaleryi i dość znacznej liczby włościan z okolicy. Pomnik wznosi się na wzgórzu, dominującem nad morzem w odległości 1 mili od Flensburga a kilkaset kroków od gościńca. Składa się z podnoża z kwadratowych kamieni w kształcie leżącego krzyża, na którem wznosi się piramida kamienna. Na tej piramidzie stoi krzyż kamienny, o którego podnóże od zachodu oparty jest wielki wieniec żelazny, zwrócony ku gościńcowi i morzu. Poniżej tego wieńca znajduje się u boku piramidy płyta z napisem: „Jako zwycięzcy polegli w walce dnia 6. lutego 1864. Walecznym kolegom c. k. austryackiego 6. korpusu armii." Jeszcze niżej na podnóżu pomnika zawiera mniejsza płyta napis: „Pokój ich popiołom." Otacza ten pomnik 12 luf działowych, zatkniętych wylotami w ziemię i połączonych łańcuchami. Całość sprawia wielkie i uroczyste wrażenie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (81 ℔) 2 zł. 82 c.; żyta (76 ℔) 1 zł. 54 c.; jęczmienia (65 ℔) 1 zł. 48 c; owsa (46 ℔) 1 zł. 1 c.; hreczki 1 zł. 76 c.; grochu 3 zł., ziemniaków 1 zł. 26 c.; cetnar siana 1 zł. 35 c., okłotów 62 c.; sąg drzewa bukowego 12 zł. 50 c., sosnowego 9 zł. 37 c.

Stryj, 3go listopada. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie stryjskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Rożniatów		Wajniłów		Bukaczowce		Żurawno		Skole		Dolina	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austryacka											
Mec pszenicy . . .	3	.	2	50	2	50	3	5	3		3	.
„ żyta . . .	2		1	50	1	50	1	70	2		1	80
„ jęczmienia .	1	50	1	.	1	.	1	35	1	50	1	40
„ owsa . . .	1	.	.	80	.	80	.	85	1	40	1	.
„ hreczki . .	1	50	1	20	1	20	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy .	2	40	2	.	2	.	.	.	2	60	2	.
„ ziemniaków .	1	20	.	80	.	80	1	22	1	30	1	.
Cetnar siana . . .	.	70	1	.	1	.	1	25	1	.	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	40	6	30	6	30	3	90	5	.	5	.
„ „ miękkiego	4	50	5	25	5	25	2	50	2	.	3	85
Funt mięsa wołowego	.	8	.	9	.	8	.	8	.	8	.	8
Mas okowity . .	.	38	.	60	.	60	.	49	.	58	.	51

Ostatnia poczta.

Berlin, 8. listopada. Pan Bismarck przyjmował wczoraj deputacyę stanów lauenburgskich, która prosiła usilnie o unię personalną z Prusami. Jutro odbędzie się rada gabinetowa w gmachu ministerstwa stanu. — Dziś przed południem odbyli prezydent gabinetu p. Bismarck, minister Bodelschwing i hrabia Itzenplitz kon-

ferencyę, na której naradzali się prawdopodobnie nad zjednoczeniem celnem. — Zaprzeczają tu wiadomości, jakoby książę Gorczaków w czasie ostatniego pobytu swego w Berlinie ofiarował Prusom pośrednictwo w bieżących kwestyach europejskich, jak również i temu, że rosyjski minister miał żądać od Prus gwarancyi Wenecyi.

Kopenhaga, 8. listopada. Na dzisiejszem pierwszem publicznem posiedzeniu Folkstingu uchwalono po bardzo krótkiej dyskusyi przejście do drugiego odczytania traktatu pokoju.

Paryż, 8. listopada. Drouin wysłał jeszcze przed swoją depeszą z 30go z. m. nierównie więcej ograniczającą depeszę do Malareta, który oznajmił ją 27. lub 28. z. m. prezydentowi gabinetu włoskiego; Lamarmora udawał się telegraficznie do Nigry i żądał jego pośrednictwa. Z Turynu donoszą, że finansowe wyznania Selli sprawiły najsmutniejsze wrażenie w parlamencie; niepodobna pojąć, jak Minghetti mógł chodzić nad brzegiem przepaści. Minister robót publicznych, który właśnie powrócił z Toskanii, oświadczył, że przeniesienie stolicy może nastąpić jeszcze przed upływem 6 miesięcy.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: **„Doctor Robin"**, komedya w 1 akcie z francuzkiego, nastąpi: **„Herr und Madame Denis"**, nowa operetka komiczna w 1 akcie, i **„Der Vetter aus Bremen"**, oder: **„Drei Schulmeister auf einmal"**, komedya w 1 akcie. Na zakończenie **„Wiener G'schichten"**, krotochwila ze śpiewami i tańcami w 1 akcie. Występ gościnny pani Teresy *Braunecker-Schäfer* z Wiednia, pierwszy występ pana Augusta *Niemann*.

Jutro teatr polski: **„Narcyż Rameau"**, dramat w 5 aktach z niemieckiego Brachvogla. Ostatni gościnny występ p. Jana Królikowskiego, artysty teatrów warszawskich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. listopada.

Hotel George: PP. Raffałovich Leon, z Odesy. — Łodyński Hier., z Milatyna. — Dobek Konst., z Sarnek górnych.

Hotel europejski: Papara Hen., z Zubówmostow. — Czajkowski Hip., z Bóbrki. — Andruszewski Ign., z Porzecza.

Hotel Langa: Kriworotow Grz., z Odesy.

Hotel angielski: Turkuł Felix, z Kociubiniec.

Hotel Krakowski: Hr. Rozwadowski Wład., z Kochanówki.

Hotel Kuhna: Andrieux Edw., c. k. kapitan, z Drohobycza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. listopada.

PP. Bocheński Józef, do Głęboczka. — Komarnicki Wład., do Jasonia. Ks. Lubomirski Stan., do Warszawy. Hr. Potocki Oskar, do Buczacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. listopada.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	325.36	— 1.0	85.2	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.60	+ 0.2	83.7	„	„	„
10. god. wiecz.	327.09	— 1.4	87.5	„	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 9. listopada

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	47	5	51
Dukat cesarski	„ „	5	50	5	55
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	49	9	61
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	81	1	83
„ papierowy rosyjski	„ „	1	46	1	48
Talar pruski	„ „	1	74	1	75
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	80	74	37
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	77	33	77	96
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	50	75	09
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	40	81	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	237	—	238	63

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. listopada.

	złr.	kr.
5% Metaliki	71	90
5% pożyczka narodowa	81	—
Losy z 1860 roku	95	10
Akcye banku wiedeńskiego	783	
„ „ kredytowego	179	5[illegible]
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	2[illegible]
Srebro	116	2[illegible]
Dukat pojedyńczy	5	5[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.30	67.40
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.50	97.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.—	81.10
od kwiet. do paźd. po 5%	80.90	81.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	87.40	87.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.10	72.20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.25	72.40
dtto. po 4½%	63.25	63.75
dtto. „ 4%	56.25	56.50
dtto. „ 3%	42.25	42.50
dtto. „ 2½%	35.75	37.50
dtto. „ 1%	14.20	14.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	156.25	156.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	151.75	152 —
Przez. do wyl. z r. 1854	89.75	90.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	94.85	95.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.90	97 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	85.20	85.30
Renty Como po 42 lir. aust.	19.—	19.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66.—	67.—
„ „ 4½%	62.75	63.25
„ „ 4%	55.75	56.25
„ „ 3½%	49.50	50.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58.—
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	90.—	90.50
Wyż. Aust.	89.50	90.50
Salcburg	88.50	89.50
Czech	93.50	94.—
Morawii	93.—	94.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	89.50	90.50
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.: Kar., Krainy i Wyb.	89.—	90.—
Węgier	74.75	75.25
Banatu Tem.	72.80	73.50
Kroacyi i Slawonii	75.—	75.50
Galicyi	74.50	74.75
Siedmiogrodu	71.50	72.—
Bukowina	71.25	71.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.50	72.—
Banat Temesz.	70.90	71.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.—	96.50
Dług Tyrolu / Dług Salcburga / Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	783.—	785.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	178 60	178.70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	595.—	597.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1921.—	1923.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205 70	205 80
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139 —	139 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	120 75	121 —
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	238 50	239.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	237 50	237.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	715.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	248.—	252.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	154.—	156.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234.—	236.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	354.—	356.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	420.—	430.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	266.—	272.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	162.—	162 50
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	83.25	83.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	48.—	48.50

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k.: 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.50
przeznaczone do los. po 5%	93.50	94.—
Banku narod. w w. a.: na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89.—	89.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.75	74.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	83.50	84.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	98.75	99.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	82.—	82.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	115.25	115.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	114.75	115.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.75	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	78.50	79.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92.—	92.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.25	98.[illegible]

6. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	126.[illegible]
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	83.50	84.[illegible]
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	105.—	106.[illegible]
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48.[illegible]
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	25.[illegible]
Esterhazego po 40 zł. m. k.	102.—	103
Salma „ 40 „ „	31.—	31
Palfiego „ 40 „ „	25.50	26.[illegible]
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.[illegible]
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26.[illegible]
Windischgrätza 20 zł. „	18.25	18.[illegible]
Waldsteina 20 „	17.50	18.[illegible]
Keglevicha 10 „	13.—	13.[illegible]
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.60	11.[illegible]

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	99.10	99.[illegible]
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	98.30	98.[illegible]
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	98.50	98.[illegible]
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	87 50	87.[illegible]
Lipsk za 100 tal	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.75	116.[illegible]
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	46.40	46.[illegible]
Paryż za 100 fr.	46.40	46.[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.58	5.59
dtto. pełnej wagi	5.58	5.59
Korona	16.05	16.10
20frankówka	9.39	9.41
Rosyjski imperyał	9.62	9.64
Talar związkowy	1.74½	1.75
Srebro	116.25	116.75
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudynski**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.